

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.
Levélcím: 1391 Budapest 62. Pf. 211.
Telefon: (06-1) 472-8865 **Fax:** (06-1) 472-8860
Ügyszám: Vj/78/2016.
Iktatószám: VJ/78-133/2016.
Hivatkozási szám: IV/1070/2019.

**Alkotmánybíróság
Budapest**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 0 7 0 - 4 / 2019	
Érkezett: 2019 OKT 29.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: db	<i>[Signature]</i>

Hivatkozással a tisztelt Alkotmánybíróság előtt **IV/1070/2019.** számon, alkotmányjogi panasz tárgyában indult eljárásra, alulírott Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH), mint a panasszal érintett szerv nevében és képviselőjében, az alábbi

észrevételt

terjesztjük elő.

I. Az indítvány

1. Az indítványozó 2019. június 21. napján érkeztetett indítványában az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a *Kúria Kfv.IV.37.650/2018/5. számú ítélete*¹ alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
2. Az indítványozó előadta, hogy a Kúria ítéletének alaptörvény-ellenességét abban látja, hogy a Kúria álláspontja szerint érdemben nem vizsgálta felül a jogerős ítéletet és ezáltal a bíróságot kiszabó közigazgatási határozatot. Véleménye szerint a Kúria ítéletében nem tett eleget alkotmányos indokolási kötelezettségének, ugyanis bár formálisan tartalmaz indokolást, de az csak alapelvek rögzítésére szorítkozik anélkül, hogy az ügy érdemére vonatkozóan konkrét érveket fejtené ki.
3. Az indítványozó előadta továbbá, hogy álláspontja szerint a Kúria nem vizsgálta felül érdemben az elsőfokú ítélet bíróság kiszabásáról szóló rendelkezéseit, valamint nem vett tudomást az ügy alapjogi aspektusairól. A kialakult joggyakorlat ugyanis elvárja, hogy a közigazgatási határozatokat a bíróságok a maguk teljességében, mind eljárásjogi, mind anyagi jogi jogszerűség szempontjából felülbírálják és erről ítéletükben megfelelően, a címzettek számára nyomot követhetően számot adjanak.
4. A mérlegelési jogkörben hozott döntés felülvizsgálata körében nem elegendő annak rögzítése, hogy az eljáró hatóság a mérlegelés szempontjairól megfelelő mélységig számot adott, mivel az csak a formális jogszerűség követelményét elégíti ki, azonban azt nem, hogy anyagi jogilag is helyes-e az ítélet. A Kúriának ítéletében ki kell fejtenie, hogy miért helyezkedett arra az álláspontra, hogy a közigazgatási hatóság és az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a mérlegelés szabályait, ugyanis ennek elmaradása a jogorvoslathoz való jogot üresíti ki. A Kúria a döntésében gyakorlatilag érdemben nem indokolta meg, hogy miért tartja helyesnek a felülvizsgált döntést, döntéséből direkt módon ki sem derül, hogy egyetért-e a határozattal.
5. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria által kialakított gyakorlat sérti az indokolt bírói döntéshez való jogot. Még egy fellebbezés / felülvizsgálati kérelem teljes alaptalannak nyilvánítása esetén is a tisztességes eljáráshoz való jogból fakad az, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy fellebbezését / felülvizsgálati kérelmét az arra jogosult fórum érdemben megvizsgálja. Az indítványozó előadta

¹ A továbbiakban „Kúria ítélete”

továbbá, hogy a Kúria döntéséből nem tudta megállapítani, hogy a részletesen kifejtett jogi érvelését figyelembe vették-e vagy sem.

II. A Gazdasági Versenyhivatal észrevételei

6. A GVH álláspontja szerint az indítványozó alkotmányjogi panasza nem fogadható be, esetleges befogadhatósága esetén nem megalapozott, és ezért visszautasításának, illetve elutasításának van helye.

II.1. Előzmények

7. A GVH VJ/78-85/2016. számú határozatában megállapította, hogy az indítványozó szolgáltatásával kapcsolatban 2016. február 1-jétől tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat valósult meg azzal, hogy egyes kommunikációs eszközökön a fogyasztók törvényes jogai (12 hónapos szavatossági jog és jogi eredetgarancia) olyanként jelentek meg, mintha azok az I. rendű felperes ajánlatának sajátosságai lennének. A GVH az indítványozóra versenyfelügyeleti bírságot is kiszabott.²
8. Az indítványozó a GVH határozatának bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte a Fővárosi Törvényszéknél, mint elsőfokú bíróságnál eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással. A 13.K.700.291/2018/18. számú elsőfokú ítélet az indítványozó keresetét elutasította.
9. Az elsőfokú ítélet ellen az indítványozó fellebbezett a Kúriához mint másodfokú bírósághoz. A másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét helybenhagyta.
10. A Kúria a Kf.VI.37.650/2018/5. számú, az indítványozó által támadott ítéletében (a továbbiakban: *Kúriai ítélet*) kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelmet és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta, mely során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetéseket vont le, az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett indokait maradéktalanul osztja. Kifejtette a Kúria továbbá, hogy felperesek fellebbezésükben lényegében a keresetükben foglaltakat ismételték meg, az elsőfokú ítéletet az alperesi határozattal szemben már felhozott kifogások miatt sérelmezték. A Kúria hangsúlyozta továbbá, hogy „a fellebbezési eljárás célja nem a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti elsőfokú peres eljárás megismétlése, esetlegesen újabb bizonyítási eljárás lefolytatása, hanem annak megítélése, hogy az elsőfokú határozat megfelel-e az anyagi- és eljárási jogszabályoknak. A Kúria szükségtelennek tartja az elsőfokú ítéletben foglalt helyes indokolás megismétlését (...)”³.

II.2. Az indítvány befogadhatósága

11. A tisztelt Alkotmánybíróság az indítványban foglalt panasz befogadhatóságáról még nem döntött.
12. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 27. § szakaszára alapozza, amely szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
13. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. § szakasza alapján az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
14. A GVH alábbiakban kifejtett álláspontja szerint az indítványozó panasza nem befogadható.

² Az indítványozó személye a GVH számára nem ismert, tekintve hogy panaszát az Alkotmánybíróság anonimizálta, de a panasz szerint az indítványozót 29.700.000 Ft-os versenyfelügyeleti bírsággal sújtotta a GVH.

³ Kúria ítéletének [43], [44] pontjai

II.2.1. Alkotmányossági szempontú vizsgálat kizártsága bírói mérlegelés körébe tartozó kérdésnél

15. Az Alkotmánybíróság az alapjogi követelményrendszer érvényesülését hivatott biztosítani a bírói döntések alkotmányos ellenőrzésén keresztül.⁴ A tényállás megállapítása, a bizonyítékok mérlegelése és értékelése a jogalkalmazó feladata. Az Alaptörvény az Alkotmánybíróság számára főszabály szerint nem biztosít vizsgálati lehetőséget ahhoz, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e a bizonyítékokat, illetve megalapozott-e a mérlegelése eredményeként megállapított tényállás. Az Alkotmánybíróság több esetben is hangsúlyozta, hogy az eseti mérlegelésen alapuló rendes bírósági döntést – a bizonyítékok mérlegelését és a jogszabálynak a tényállással összefüggő értelmezését illetően – nem bírálhatja felül. Az, hogy a bírságkiszabás körében figyelembe vett egyes szempontokat a GVH megfelelően mutatta be, súlyozta és értékelte mind a bírói mérlegelés körébe tartozó kérdés, amely nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanis az Alkotmánybíróság jogvédelme nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, amelynek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.⁵

Ezt támasztja alá a 3219/2014. (IX.22.) AB végzésének [18] pontja is, miszerint:

„Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor.”

16. A fent leírtak alapján egyértelműen látható, hogy indítványozó panasza bírói mérlegelés körébe tartozó döntés felülvizsgálatára irányult, mely már önmagában a panasz visszautasítását eredményezi, tekintettel arra, hogy az indítványozó panasza nem vet fel bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.
17. E körben kívánunk utalni továbbá arra, hogy annak ellenére, hogy indítványozó több alkotmányjogi döntést is felsorakoztat indítványában, azokat nem tudta megfelelően összekapcsolni az általa azonosítani vélt alkotmányos problémával. Az indítványozónak azonban nem elegendő az Alaptörvényben foglalt jogát megneveznie, hanem alkotmányjogi érvekkel alá is kell támasztania azt is, hogy e joga hogyan és miért sérült a bírósági eljárás során, mely azonban jelen ügyben nem történt meg, mely szintén a panasz visszautasítását eredményezi.

II.3. Az Alaptörvényben foglalt jogok nem sérültek (jogorvoslathoz való jog, indokolt döntéshez való jog)

II.3.1. A jogorvoslathoz való jog

18. Az indítványozó azzal érvelt, hogy a Kúria határozata – minimálisan az indítványozóra kiszabott bírság körében – érdemben nem vizsgálta felül az elsőfokú ítéletet és ezáltal a bírságot kiszabó határozatot sem, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint mérlegelési jogkörben hozott döntésről van szó.
19. Elsődlegesen azt szükséges rögzíteni, hogy az rPp. 253. § (3) bekezdése alapján – melyet a Kúria ítéletében is meghivatkozott – a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési

⁴ 30/2014. (IX.30.) AB határozat, Indokolás [22]; 13/2014. (IV.18.) AB határozat, Indokolás [51].

⁵ 3198/2013. (X.22.) AB végzés, Indokolás [22]

kérelmek és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálja felül. Az rPp. 253. § (2) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, a másodfokú bíróság ezt helybenhagyja.

20. Mind a jogszabályi környezet, mind a bírói gyakorlat egyértelmű a fellebbezési eljárásokat illetően. A másodfokú bíróság feladata elbírálni azt, hogy az elsőfokú bíróság a perbe vitt igényről a vonatkozó anyagi jogszabályok alapján megalapozottan döntött-e vagy sem. Amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes – ahogyan ez a jelen alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben is történt – akkor azt a másodfokú bíróság ítélettel helybenhagyja.
21. Egy másodfokú bírói fórumnak tehát nem az a feladata, hogy egy, a keresetet teljes mértékben megismétlő fellebbezés esetében – a fellebbezési eljárásban helyesnek ítélet elsőfokú bíróság által részletesen kifejtett bírósági álláspontot esetlegesen szó szerint megismételve – ismételten reagáljon az eljárást kezdeményező fél érveire. Mindezek alapján nem fog helyt indítványozó azon érve sem, hogy nem derül ki a Kúria ítéletéből, hogy figyelembe vette-e a fellebbezésben szereplő érveket a másodfokú bíróság, tekintettel arra, hogy az a másodfokú eljárás kereteit szem előtt tartva kellő mélységben reagál a fellebbezési érvekre.

Alperes álláspontját támasztja alá több bírósági döntés is:

*„A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmében kifejtett eljárásjogi kifogással kapcsolatosan rámutat arra, hogy a másodfokú bíróság nem vétett az indokolási kötelezettség ellen, jogerős döntésében elfogadott álláspontját kellően alátámasztotta. A Pp. 254. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban adott a lehetőség arra, hogy ha a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet indokai alapján hagyja helyben, a másodfokú ítélet indokolásában csupán erre a körülményre utaljon. Tekintettel arra, hogy e körben helytálló volt az a másodfokú bírósági megállapítás, hogy a felperes kereseti és fellebbezési kérelme nagyfokú azonosságot mutatott, és az elsőfokú bíróság nagyon részletes, megalapozottan indokolt döntést hozott, ezért a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság törvényesen választotta azt az indokolási módszert, hogy az elsőfokú bíróság helyes megállapításait és ahhoz fűzött jogi érvelését elfogadva - azokat nem megismételve - csupán az általa hangsúlyosnak ítélt kérdésekhez fűzött további egyedi indokolást. A másodfokú bíróság által elfogadott elsőfokú ítéleti indokolás a jogerős ítélet indokolásába foglalt kiegészítésekkel együtt valamennyi reklámkifogás tekintetében választ adott a felperesi érvelésre.”*⁶

*„Az EJB gyakorlata értelmében a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata akkor felel meg a tisztességes eljárás 6. cikk 1. bekezdésében előírt követelményének, ha független bíróság megfelelően szigorú jogszerűségi, ésszerűségi és eljárási szabályszerűségi vizsgálatot végez, valamennyi releváns tény teljes körű vizsgálatára is kiterjedően. (Terra Vioningen B.V. kontra Hollandia).”*⁷

*Az indokolás konkrét követelményei az ügy természetétől és körülményeitől függenek. Ha egy érv kihatással van a meghozott döntésre, konkrétan és kifejezetten meg kell válaszolni a döntés indokolásában. **A lényegtelen érvekre azonban nem kell kitérni, elegendő, ha az indokolásból egyértelműen kiderül, hogy azokat elvetette a bíróság.** Nem kielégítő továbbá jogon kívüli vagy szubjektív érvekre alapítani a határozatot {Van de Hurk kontra Hollandia, 1994. április 19., series A no. 288, § 61; Ruiz Torija kontra Spanyolország, 1994. december 9., series A no. 303-A, § 29.}. Ennek részletes elemzését egyebekben elvégezte a 7/2013. (III. 1.) AB határozat is, melyre jelen ügyben támadott elsőfokú bírósági ítélet is utal.”*⁸

22. Hangsúlyozni kívánjuk, hogy teljes mértékben alaptalan indítványozó azon érve, miszerint a másodfokú bíróság ítéletéből nem állapítható meg, hogy a bíróság egyetértett-e vagy sem az elsőfokú bíróság döntésével. A másodfokú ítélet egyértelműen rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság „*kifejtett indokait a Kúria maradéktalanul osztja.*” A másodfokú bíróság tehát – kifejezetten utalva arra, hogy a fellebbezés semmilyen új tényt, körülményt nem hozott fel – teljes mértékben egyetért az elsőfokú bíróság ítéletével, valamint annak – a másodfokú döntésben is megfelelő mélységig ismertetett – indokaival.

⁶ A Kúria Kfv. 37.191/2013/8. számú döntése a VJ/116/2007. számú versenyfelügyeleti eljárást követően

⁷ Kúria Kfv.35.376/2017/10. számú ítélete

⁸ A Kúria Kfv.III.37.582/2016/16. számú ítéletének [129] és [133] pontjai a VJ/74/2011. számú versenyfelügyeleti eljárást követően

⁹ Kúria ítéletének [41] pontja

23. Kiemelni szükséges továbbá, hogy a bíróság vonatkozásában egyértelműen kialakult az a gyakorlat és szabályozás, miszerint a bíróság összegének meghatározása anyagi jogi mérlegelés körébe tartozik. „A Pp. 339/B.§-ából az következik, hogy a bíróság vizsgálódásának arra kell [...] kiterjednie, hogy az alperes a tényállást kellő mértékben feltárta-e, az eljárási szabályokat betartotta-e, a Tpv. 78.§ (3) bekezdésében foglalt mérlegelési szempontok megállapíthatók-e és a határozat indoklásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik-e. (...) Az első- és másodfokú bíróságoknak, illetve a Kúriának a bíróság összegének megállapítását illetően nincs felülmérlegelési joga.”¹⁰

II.3.2. Indokolt döntéshez való jog

24. Az indítványozó kifejtette, hogy sérült az indokolt döntéshez való joga, tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta, csak megállapította, hogy a mérlegelés szempontjairól az elsőfokú bíróság és a hatóság számot adott, valójában érdemben nem indokolta meg, hogy miért tartja helyesnek a felülvizsgált döntést, mely eljárás típushibának tekinthető.
25. Az indítványozó arra alapítottnak állapította meg, hogy a Kúria nem tett eleget indokolási kötelezettségének, hogy a másodfokú döntés indokolása tömör, lényegre törő és az elsőfokú bíróság által már részletesen kifejtett és elbírált kérdések körében a felesleges ismételéseket kerüli. A fellebbviteli bíróság azonban azt vizsgálja, hogy az elsőfokú határozat megfelel-e az anyagi és eljárási jogszabályoknak, mely követelménynek a Kúria teljes mértékben eleget tett.
26. A 7/2013. (III.1.) AB határozatban az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy a Bíróság¹¹ olvasatában az adott bírói döntés természete, és az alapul fekvő egyedi ügy körülményei határozzák meg, hogy milyen terjedelmű és mélységű indoklás elégíti ki az indokolási kötelezettség követelményét. Az alkotmánybírósági gyakorlat alapján az indokolt bírói döntéshez való jog azt az általános elvárását fogalmazza meg, hogy „a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”¹² Ebből következően az indokolt bírói döntéshez fűződő jog megsértését kizárólag az alapul fekvő egyedi ügy összes körülményeinek vizsgálatát követően lehet megítélni.
27. Jelen ügy kapcsán egyértelműen megállapítható, hogy az indítványozó az elsőfokú ítélettel szemben benyújtott fellebbezésében a keresetben foglaltakat ismételte meg. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a keresetben foglaltak tekintetében minden kereseti érvre vonatkozóan megfelelően reagált, döntésének kellően részletes indokát adta, így a másodfokú döntést, és annak részletes indoklását ennek tükrében szükségszerű vizsgálat alá vonni. Látható, hogy tekintettel arra, hogy a fellebbezés nem tudott olyan új érveket felsorakoztatni, melyekkel szemben az elsőfokú bíróság már ne fejtette volna ki okszerű indokát, így a másodfokú bíróságnak nem kötelessége a helyes érvek megismétlése. Ezt támasztja alá a Bíróság gyakorlata is, mely szerint az indokolt hatósági döntéshez való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné.
28. Az Emberi Jogok Európai Bíróság a García Ruiz v. Spanyolország¹³ ítéletében utalt arra, hogy nem követ el jogszabálysértést a másodfokú bíróság amennyiben saját indokolásaként ismeri el az első fokú bíróság által megfogalmazott indokokat, mert azok nem voltak ellentétesek saját meggyőződésével, azaz megállapítható, hogy nem sértette meg az Egyezmény 6. cikke 1. pontját (tisztességes tárgyaláshoz való jog) a fellebbviteli bíróság azzal, hogy a jogorvoslatot elutasító és az első fokú ítéletet helyben hagyó határozatában az első fokú ítélet indoklására hivatkozott.
29. A másodfokú bíróság jelen ügyben tanúsított eljárása szolgálja leginkább a hatékony bírói jogvédelem igényét is, leszögezte jogerős ítéletében, hogy bár szükségtelennek tartja az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt helyes indokolás megismétlését, hiszen azt ítéletében kellő mélységgel ismertette,

¹⁰ A Kúria Kfv.VI.37.538/2017/11. számú ítélete [59] bekezdés, a VJ/55/2014. számú versenyfelügyeleti eljárást követően.

¹¹ Európai Unió Bírósága

¹² 7/2013. (III.1.) AB határozat [34] pontja

¹³ Application no. 30544/96.

azonban a fellebbezésre tekintettel az ügy eldöntése szempontjából jelentősnek vélt kérdéseket megfelelő módon megválaszolta.

30. Kiemeljük továbbá, hogy feltéve, de meg nem engedve, hogy még amennyiben a Kúria a jogerős ítélet indokolása során meg is sértette az rPp. szerinti indokolási kötelezettségét, az nem vezet önmagában alaptörvény-ellenességre, „hiszen egy eljárási szabály formális megsértése nem eredményez szükségszerűen alapjogi sérelmet.”¹⁴ Mindebből az következik, hogy csak a súlyos, kirívó jogszabálysértés alapján állapítható meg az adott eljárás tisztességtelensége.

A fentiekben kifejtettek alapján álláspontunk szerint a Kúria ítélete és a GVH határozata megfelelnek az alaptörvényi követelményeknek. Az indítványozónak nem sérült az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való joga, illetve az indokolt döntéshez való joga sem, az Abtv. 27. § szakasza által szabályozott alkotmányjogi panasz alapján lefolytatott eljárás pedig nem eredményezheti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát.

Mindezek alapján kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 29. § szakaszában meghatározott befogadási feltételek teljesülése hiányában az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján utasítsa vissza az indítványozó alkotmányjogi panaszát. Amennyiben a tisztelt Alkotmánybíróság érdemben vizsgálná az indítványozó panaszát, úgy kérjük, hogy azt az Abtv. 64. § d) pontja alapján utasítsa vissza.

Budapest, 2019. október 24.

Tisztelettel:

Gazdasági Versenyhivatal

¹⁴ 3112/2017. (V. 8.) AB végzés [20] pontja